

Sygn. akt: I.C. 40/10

**WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Dnia 27 października 2010 r.

Sąd Rejonowy w Augustowie I Wydział Cywilny
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO w SR w Augustowie Bogumiła Malinowska
Protokolant: sekr. sądowy Renata Szymborska

po rozpoznaniu w dniu 26 października 2010 r. w Augustowie
sprawy z powództwa (...)

przeciwko (...)

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego (...) na rzecz powoda (...) kwotę 5.000 zł (pięć tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 29 marca 2010r. do dnia zapłaty.

II. Oddala powództwo w pozostałym zakresie.

III. Zasądza od pozwanego (...) na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Augustowie) kwotę 250 zł tytułem opłaty sądowej, odstępując od obciążania stron opłatą sądową w pozostałej części, koszty zastępstwa procesowego wzajemnie znosi pomiędzy stronami, odstępując od obciążania powoda na rzecz pozwanego zwrotem kosztów opinii.

Sygn. akt I.C.40/10

Uzasadnienie

Powód (...) wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) kwoty 10.000zł tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu podniósł, że w dniu 20.05.2009r. w Augustowie, kierująca pojazdem marki Audi (...) (...) w wyniku niezachowania należytej ostrożności doprowadziła do zderzenia z pojazdem marki Volkswagen Golf o nr rej. (...) Na skutek tego zderzenia powód będący pasażerem samochodu Volkswagen Golf doznał obrażeń ciała. Okoliczności zdarzenia, brak jakiejkolwiek winy po stronie powodowej w odniesieniu do powstania zdarzenia i szkody powoda nie były kwestionowane przez pozwanego w toku likwidacji szkody, ale wypłacona powodowi kwota zadośćuczynienia w wysokości 1.200zł przez pozwanego, zważywszy na krzywdę powoda w postaci cierpień fizycznych i psychicznych nie spełnia kryteriów z art. 445 § 1 kc, stąd przedmiotowe powództwo.

Pozwany (...) nie uznał powództwa i wniósł o jego oddalenie. Argumentując za oddaleniem powództwa i nie kwestionując swojej odpowiedzialności co do zasady, podnosił iż wypłacona powodowi z tytułu tej szkody kwota 1.200zł tytułem zadośćuczynienia jest adekwatna do zakresu doznanych przez powoda cierpień fizycznych i psychicznych. Stąd powództwo winno ulec oddaleniu.

Sąd Rejonowy ustalił i zważył, co następuje:

Bezspornym jest, że w dniu 20.05.2009r. powód (...) uległ wypadkowi komunikacyjnemu, doznał szkody, a sprawca wypadku posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Okoliczności zdarzenia i brak jakiejkolwiek winy po stronie powodowej co do powstania zdarzenia i szkody powoda oraz odpowiedzialności pozwanego co do zasady nie budzą wątpliwości. Nie budzi też wątpliwości okoliczność, iż pozwany wypłacił powodowi zadośćuczynienie w kwocie 1.200zł. Te okoliczności są bezsporne pomiędzy stronami. Spór dotyczy kwoty zadośćuczynienia.

Analizując dwa odmienne stanowiska stron Sąd Rejonowy uznał, że zasadne roszczenie powoda w tytułu zadośćuczynienia co do zasady, ale za zasadne uznał też poczynienie własnych ustaleń co do spornej kwoty. Mając tu na uwadze, iż zgodnie z art. 445 § 1 kc w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia Sąd może przyznać poszkodowanemu za doznaną krzywdę odpowiednią sumę pieniężną, jak i to, że w orzecnictwie ugruntował się aprobowany przez piśmiennictwo pogląd opowiadający się za kompensacyjnym charakterem przewidzianego w art. 445 § 1 kc zadośćuczynienia pieniężnego tj. uznający je za sposób naprawienia szkody niemajątkowej, wyrażającej się krzywdą w postaci doznanych cierpień fizycznych i psychicznych (w szczególności wyrok SN

z 04.06.1968r. , OSNCP 1969 nr 2 poz. 37 oraz orzeczenie SN z 21.04.1985r. SN II CR 94/85 oraz uchwałę pełnego składu Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z 08.12.1973r. III CZP 37/73, OSNCP 1974 nr 9 poz. 145) doszedł do wniosku, iż rozmiar szkody powoda wynikający z całokształtu okoliczności sprawy przemawia za ustaleniem tej kwoty na 5.000zł.

Dopiero ta kwota, przy uwzględnieniu wypłaconej 1.200zł może być uznana jako „ odpowiednia suma” , suma wcale nie stanowiąca źródła wzbogacenia, a odpowiadająca rozmiarowi doznanej krzywdy - stopniu cierpień fizycznych i psychicznych powoda. Powyższe ustalenia Sąd poczynił na podstawie akt szkodowych i opinii biegłego (k. 101-103). Roszczenie ponad tę kwotę Sąd Rejonowy ocenił jako wygórowane i oddalił.

O kosztach orzekł zgodnie z art. 100 kpc. Co prawda tylko w połowie zostało uwzględnione żądanie, ale jego kwotowe określenie zależało od oceny sądu.

Dlatego zasady słuszności, w ocenie Sądu, przemawiały za orzeczeniem o kosztach, jak w wyroku.